

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/66/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712204484
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5712204484.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobcu: B. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. Y. XXXX/X, E., zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Mario Buksa, právne služby, s. r. o., so sídlom Červenej armády 1, Martin, IČO: 36 862 819, proti žalovanej: Wüstenrot poisťovňa, a. s., so sídlom Karadžičova 17, Bratislava, IČO: 31 383 408, zastúpenej splnomocneným zástupcom SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, o zaplatenie 4.557,02 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 15C/102/2012-596 zo dňa 03. októbra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 15C/102/2012-596 zo dňa 03. 10. 2019 žalobu žalobcu zo dňa 14. 02. 2012, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť sumu 4.557,02 eur s príslušenstvom, zamietol (výrok I.). Štátu voči žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.). Žalovanej voči žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok III.).

V odôvodnení konštatoval, že žalobca sa žalobou doučenou súdu dňa 19. 03. 2012 domáhal voči žalovanej náhrady škody, ktorú mu na jeho motorovom vozidle Volkswagen Touareg spôsobil poistenec žalovanej K. F. svojím motorovým vozidlom Nissan Patrol vo výške 4.557,02 eur s príslušenstvom.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 15C/102/2012-392 zo dňa 03. 05. 2016, ktorý rozsudok bol uznesením odvolacieho súdu č. k. 8Co/45/2017-426 zo dňa 30. 11. 2017 zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie za účelom doplnenia dokazovania kontrolným znaleckým posudkom. Okresný súd po doplnení dokazovania citujúc ust. § 4 ods. 2 písm. b), § 5 ods. 1 písm. h), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“), § 420 ods. 1, 3, § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, žalobu zamietol, majúc za to, že nárok na náhradu škody nebol preukázaný bez akýchkoľvek pochybností.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že je pravdepodobné, že deklarovaná škoda na aute žalobcu vznikla v dôsledku dvoch oddelených udalostí, ktorých následky sa vzájomne prekrývali a splyvali. Za týchto okolností nebolo možné exaktne oddeliť a definovať rozsah škody, ktorý bol spôsobený jednotlivými udalosťami. Nárok na náhradu škody musí byť preukázaný tak, aby nevznikli o tom žiadne pochybnosti.

Tvrdenia žalobcu, že škoda mu vznikla v príčinnej súvislosti s deklarovanou poistnou udalosťou, nebola viacerými znaleckými posudkami a ani posledným znaleckým posudkom vypracovaným Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline riadnym a presvedčivým spôsobom preukázaná.

Konštatovanie znaleckej organizácie, že uplatnená škoda mohla sčasti vzniknúť v príčinnej súvislosti s deklarovanou poistnou udalosťou pre priznanie práva na náhradu škody nepostačuje. S tým súvisí aj nemožnosť spoľahlivo zistiť výšku spôsobenej škody.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255, v spojení s § 262 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a žalovanej, ktorá bola v spore úspešná priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Aplikujúc ustanovenie čl. 4 C. s. p. súd zároveň rozhodol o trovách štátu podľa výsledku sporu a žalobcu, ktorý bol v spore neúspešný, zaviazal i na náhradu trov štátu.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), e) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

V odvolaní v nadväznosti na konštatovanie súdu, že podľa znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity a výpovede znalca na pojednávaní nebolo dokázané, že by všetky poškodenia jeho motorového vozidla boli spôsobené nárazom motorového vozidla svedka F. uviedol, že znalec Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity na pojednávaní uviedol konkrétne poškodenia motorového vozidla, ktoré zodpovedajú mechanizmu, ktorým došlo k poškodeniu jeho motorového vozidla a ktoré mu nezodpovedajú.

Namietal i odmietnutie jeho návrhu na doplnenie dokazovania, ktorým by na základe odborného posúdenia rozsahu vykonaných opráv jeho motorového vozidla špecifikoval a vyčíslil v súlade so znaleckým posudkom a výpoveďou znalca na pojednávaní hodnotu (cenu) opravy a náhradných dielov, ktoré nepochybne, aj podľa znaleckého posudku, boli spôsobené motorovým vozidlom Nissan, ktoré odmietnutie súd odôvodnil tým, že to nie je dobre možné.

Súd konštatovaním, že jeho tvrdenie, že škoda na motorovom vozidle vznikla v príčinnej súvislosti s deklarovanou poistnou udalosťou nebola viacerými znaleckými posudkami presvedčivým spôsobom preukázaná naznačuje, že sa mal dopustiť protiprávneho konania, keď uvádza, že len on a poistenec vedia akým spôsobom škoda vznikla a v akom rozsahu a že bolo povinnosťou poistenca o týchto skutočnostiach poisťovňu pravdivo informovať.

Zotrval na tom, že súd voči nemu postupuje zaujato a považuje ho za osobu, ktorá sa v rozpore s objektívnou pravdou domáha plnenia, na ktoré nemá právo. Súd takto postupoval svojvoľne a zaujato už keď vyhlásil prvý rozsudok v tejto veci, keď tiež bez opory vo vykonaných dôkazoch dospel k subjektívnu záveru, že jeho tvrdenia a tvrdenia svedka F. nie sú pravdivé. K takémuto názoru dospel aj na základe postoja sudcu, ktorý po výpovedi znalca Závodného, ktorý potvrdil, že poškodenia motorového vozidla zodpovedajú opísanému mechanizmu ich vzniku, neskrývane vyjadril svoj názor, že tomuto znalcovi jednoducho neverí. Tento zaujatý postoj sa prejavil aj pri odmietnutí návrhu na vykonanie dokazovania na pojednávaní dňa 03. 10. 2019.

V ďalšom uviedol, že nie je osobou odborne spôsobilou posúdiť, či to-ktoré poškodenie jeho motorového vozidla vzniklo alebo mohlo vzniknúť pri nehodovom deji, ktorý sa reálne stal. Je si vedomý toho, že znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity zrejme nemá možnosť spochybníť, preto navrhol doplniť dokazovanie aspoň v nespochybnenej časti, teda tak, aby mohol vyčísliť a špecifikovať aspoň tú časť škody, ktorá zostala nepochybná.

Súd svojvoľne a bez náležitého odôvodnenia zamietol návrh na doplnenie dokazovania v tomto smere a tak mu znemožnil uplatnenie jeho práv v konaní pred súdom, a teda nevykonal dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností. Sú tu teda dané relevantné odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), e) C. s. p. Keďže od rozhodnutia vo veci samej sú závislé aj výroky rozsudku súdu o náhrade trov konania, sú vytýkanou vadou rozsudku postihnuté aj výroky o trovách konania.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Mala zato, že súd prvej inštancie presvedčivým spôsobom zdôvodnil svoje úvahy pri vyhodnocovaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, následne správne uzavrel, že žalobca napriek opakovanému znaleckému dokazovaniu neuniesol dôkazné bremeno, čo nevyhnutne viedlo k jeho procesnému neúspechu vo veci.

Nesúhlasila s námietkou žalobcu, že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

Žalobca neuviedol v čom malo spočívať porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces, ani nepreukázal, že údajne nesprávny procesný postup súdu, ktorý mu mal znemožniť realizáciu jemu patriacich procesných práv, dosiahol požadovanú intenzitu, aby došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. Súd prvej inštancie svojím postupom vytvoril sporovým stranám

rovnaký priestor na realizáciu svojich procesných práv, a preto odvolací dôvod žalobcu o porušení práva na spravodlivý súdny proces nemôže obstáť.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že súd nevykonaním ním navrhnutý dôkaz, súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozsudku náležitým spôsobom vysporiadal so skutočnosťou prečo odmietol vykonať žalobcom navrhnutý dôkazný prostriedok. Žalovaná poukázala tiež na to, že súd prvej inštancie na základe návrhu žalobcu na doplnenie dokazovania vykonal dopyt na servisnú organizáciu, ktorá pred 8 rokmi poškodené motorové vozidlo opravovala. Opravca vo svojej odpovedi uviedol, že vyčíslenie škôd, ktoré mali vzniknúť práve v súvislosti s predmetnou škodovou udalosťou, nie je možné. Z týchto dôvodov súd zamietol návrh žalobcu na ďalšie dokazovanie.

4. Žalobca na vyjadrenie žalovanej nereagoval.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolania bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaniach (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil, vyhodnotiac odvolania žalobcu ako nedôvodné.

6. V prejednávanej spore sa žalobca domáhal voči žalovanej náhrady škody vo výške 4.557,02 eur s príslušenstvom, ktorá mu vznikla v dôsledku dopravnej nehody zavinenej poistencom žalovanej K. F., ktorý mal dňa 10. 10. 2011 nacúvať do vozidla žalobcu a spôsobiť mu poškodenie ľavého svetlometu, ľavého blatníka a ľavej časti nárazníka. Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 15C/102/2012-392 zo dňa 03. 05. 2016 žalobu žalobcu zamietol, z dôvodu, že mal za preukázané, že v dôsledku parkovania motorového vozidla Nissan Patrol nemohla vzniknúť škoda na motorovom vozidle žalobcu tak, ako bola táto deklarovaná poistencom K. F. v oznámení o poistnej udalosti a nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi deklarovaným konaním škodcu a poistnou udalosťou. Na základe odvolania žalobcu odvolací súd uznesením č. k. 8Co/45/2017-426 zo dňa 30. 11. 2017 rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie za účelom doplnenia dokazovania na základe návrhu žalovanej o kontrolné znalecké dokazovanie Ústavom súdneho inžinierstva v Žiline, vzhľadom na mieru spornosti/neobjasnenosti skutkového stavu, pri existencii navzájom si odporujúcich dôkazov.

7. Súd prvej inštancie po doplnení dokazovania vo veci opätovne rozhodol napadnutým rozsudkom tak, ako je uvedené v bode 1. tohto odôvodnenia. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania žalobcu, vyjadrenia žalovanej a obsahu spisu, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania, dospel k záveru, že po zrušení predchádzajúceho rozsudku a vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/115/2019-105 zo dňa 30. 09. 2019 súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v požadovanom rozsahu, z vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav veci, ktorý následne i správne právne posúdil. Nakoľko aj odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku v podstatných bodoch zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p., odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p., konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

8. Pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, v nadväznosti na odvolacie námietky žalobcu odvolací súd uvádza, že v rámci preskúmania napadnutého rozsudku a postupu súdu predchádzajúceho jeho vydaniu nezistil taký nesprávny procesný postup súdu, ktorým by znemožnil strane - žalobcovi, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Pokiaľ ide o žalobcom vytykané porušenie práva na spravodlivý proces, z odvolania možno vyvodiť (keďže žaloba nešpecifikoval v čom konkrétne má porušenie práva na spravodlivý proces spočívať), že uvedené súvisí jednak zo vznikom pochybností o nestrannosti, či nezaujatosti sudcu a jednak v zamietnutí návrhu na doplnenie dokazovania, čo je však zároveň odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. e) C. s. p.

10. V súvislosti s vyjadrenými pochybnosťami o nezaujatosti a nestrannosti sudcu odvolací súd uvádza, že integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces je garancia toho, aby vo veci rozhodoval nezávislý a nestranný sudca. Za nestranného sudcu právna prax považuje takého sudcu, ktorý je podľa svojho vedomia a svedomia a z titulu funkcie nezávislý na prejednávanej veci a stranách sporu (ich zástupcoch)

v tom zmysle, že je voči nim neutrálny, že voči nim nemá žiadne predsudky, sympatie ani antipatie, teda že strany sú si v jeho očiach úplne rovné, a že k právnemu vzťahu, ktorý rieši, nezískal vzťah ešte predtým, než mu vec pripadla na prejednanie a rozhodnutie, a je teda dostatočný predpoklad, že bude môcť vec posudzovať úplne nezávisle a slobodne (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Ndz/1/2011). V zmysle § 49 C. s. p. je sudca vylúčený z konania a rozhodovania ak možno mať pochybnosti o jeho nezáujatosti pre pomer k sporu, teda ak sú tu pochybnosti o tom, že sudca by mal mať určitý záujem na spôsobe skončenia konania, je teda na výsledku konania zainteresovaný alebo pre jeho pomer k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní, teda sudca má určitý pozitívny (priateľský) alebo negatívny (nepriateľský) pomer k týmto osobám, prípadne tu existujú rodinné väzby. Z ust. § 49 ods. 3 C. s. p. vyplýva, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti. Meradlom pre hodnotenie objektivity sudcu nemôže byť subjektívne hľadisko strany konania, ktoré je spravidla motivované tým, že súd nekoná a nerozhoduje podľa jeho predstáv.

11. V prejednávanom spore žalobca nestrannosť sudcu videl vo vyjadreniach sudcu v súvislosti s hodnotením dôkazov a vykonávaným dokazovaním, čo nesporne súvisí práve s postupom súdu vo veci a s jeho rozhodovacou činnosťou, ktoré nie sú dôvodom pre vylúčenie sudcu z rozhodovania veci a ktorý postup môže byť predmetom preskúmania v odvolacom konaní (ako je tomu i v tomto prípade). Z odvolania žalobcu, ale ani priebehu konania na súde prvej inštancie nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali negatívnejmu vzťahu, antipatii sudcu k žalobcovi, či jeho zástupcovi. Takou okolnosťou nie je hodnotenie dôkazu, či zamietnutie návrhu na doplnenie dokazovania, pokiaľ je toto riadne odôvodnené, ani konštatovanie súdu v rozsudku o nepreukázaní vzniku škody v príčinnej súvislosti s deklarovanou poistnou udalosťou, ktorý záver je výsledkom hodnotenia dôkazov vykonaných v konaní. S ohľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd v rámci rozhodovania o odvolaní žalobcu nezistil žiadny dôvod zaujatosti objektívnej povahy, pre ktorý by mohli vzniknúť pochybnosti o tom, že súd, resp. sudca súdu prvej inštancie v predmetnej veci postupoval nezáujato a nestranne a v dôsledku takéhoto postupu by došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

12. Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil i námietku žalobcu vo vzťahu k zamietnutiu návrhu žalobcu na doplnenie dokazovania. Civilný sporový poriadok (a predtým Občiansky súdny poriadok) ukladá stranám konania povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd však nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a záver o tom, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (viď § 185 ods. 1 C. s. p.), nie strán konania. Nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom (stranou) nie je postupom, ktorým by súd odňal účastníkovi (strane) možnosť konať pred súdom (viď aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 262/2009, 3Cdo 50/2008, či R 37/1993). Rovnako Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 64/97 konštatoval, že do obsahu základného práva na vyjadrenie sa ku všetkým vykonaným dôkazom, ktoré účastník (strana) konania pred všeobecným súdom navrhol, nepatrí povinnosť súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdmi v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia veci sudcovi a súdu umožňuje vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú. V prípade, že súd odmietne vykonať určitý stranou konania navrhovaný dôkaz, je však jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy (§ 220 ods. 2 C. s. p.).

13. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 03. 10. 2019 návrh žalobcu na doplnenie dokazovania dožiadanim spoločnosti, ktorá vykonala opravu auta, aby mohol vyčíslit', ktorá časť opravy súvisí s deklarovanou poistnou udalosťou v zmysle výpovede znalca na pojednávaní, zamietol s poukazom na vyjadrenie súdneho znalca, že čo sa týka rozsahu škody, ktorá bola spôsobená deklarovanou poistnou udalosťou, tento nie je možné identifikovať. Svoj postup a úvahy v tomto smere súd riadne odôvodnil aj v odôvodnení napadnutého rozsudku (bod 14. odôvodnenia). Odvolací súd sa s uvedeným rozhodnutím

stotožňuje, keď znalec Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity na otázku zástupcu žalobcu na pojednávaní či vie vydefinovať poškodenia motorového vozidla Volkswagen Touareg, ktoré boli alebo mohli byť spôsobilé pri kontakte motorových vozidiel za opisovaných okolností uviedol, že to nevie, jednoznačne vedieť posúdiť iba to, že všetky poškodenia nie je možné vysvetliť. Z výpovede znalca vyplýva, že jednoznačne vedieť vylúčiť poškodenie predného krytu nárazníka, čo sa týka ostatných častí, tam znalec nevedel jednoznačne určiť, ktoré poškodenia vznikli pri prvej a ktoré pri prípadnej druhej udalosti, ak teda boli dve udalosti. Podľa znalca to nie je technicky možné rozlíšiť, keď znalec uviedol, že poškodenia mohli vzniknúť aj pri jednom deji, nie však takom ako bol opísaný v rámci poisťnej udalosti.

14. Predpokladom pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím (porušenie právnej povinnosti) a následkom (vzniknutou škodou). Príчинná súvislosť musí byť nielen tvrdená (domnelá), ale musí byť bezpečne preukázaná, pričom bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, týkajúce sa príčinnej súvislosti v civilnom procese, zaťažuje v zásade toho účastníka, ktorého tvrdenie má byť preukázané, teda poškodeného - žalobcu. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody teda musí byť bezpečne preukázané, že k vzniku škody došlo v príčinnej súvislosti s tvrdeným konaním škodcu a nie, že k vzniku škody takýmto spôsobom dôjsť mohlo. Uvedené pritom nebolo v konaní bez akýchkoľvek pochybností preukázané. Za daného stavu (pri nepochybnom nepreukázaní príčinnej súvislosti medzi tvrdeným konaním škodcu a vznikom škody) bolo nadbytočné doplnenie dokazovania za účelom vyčíslenia škody predstavujúcej cenu opravy, ktorá podľa žalobcu súvisí s deklarovanou poisťnou udalosťou v zmysle výpovede znalca na pojednávaní dňa 03. 10. 2019.

15. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd, stotožniac sa so záverom súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena vo vzťahu k splneniu všetkých predpokladov pre vznik nároku na náhradu škody v zmysle § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, rozsudok okresného súdu, vrátane výrokov o trovách konania, vo vzťahu ku ktorým neboli prezentované žiadne odvolacie námietky a pri ktorých súd prvej inštancie správne vychádzal zo zásady úspechu v konaní, podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Nakoľko úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalovaná, a to v celom rozsahu, odvolací súd jej priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)